

بررسی عملکرد کلیه در کودکان مبتلا به هیپوتیروییدی مادرزادی

دکتر آلاله قیصری^۱، دکتر مهین هاشمی‌پور^۲، دکتر پویا خسروی^۳، دکتر آتوسا ادبی^۴

چکیده

مقدمه: کم کاری مادرزادی تیرویید از علل قابل پیشگیری عقب‌ماندگی ذهنی است. این در حالی است که کمتر از ۱۰ درصد نوزادان مبتلا بر اساس عالیم بالینی در ماه اول تشخیص داده می‌شوند و اگر تشخیص بر مبنای برنامه‌های غربال‌گری صورت نگیرد، تشخیص دیررس خواهد بود و عوارض جبران ناپذیر مغزی شنوایی ایجاد خواهد شد. عدم درمان هیپوتیروییدی مادرزادی باعث عقب‌ماندگی رشدی و تکاملی می‌شود و می‌تواند با عوارض قلی، اسکلتی و ناهنجاری‌های دستگاه گوارش همراه باشد. از جمله مواردی که به تارگی به هیپوتیروییدی نسبت داده می‌شود مشکلات کلیوی می‌باشد که هنوز مورد بحث است. این مطالعه به منظور ارزیابی اثر هیپوتیروییدی بر ساختار و عملکرد کلیه‌ها طراحی شده.

روش‌ها: این مطالعه مورد-شاھدی بر روی ۳۶ کودک مبتلا به هیپوتیروییدی مادرزادی در مقایسه با ۳۸ کودک سالم که طی اردیبهشت ۱۳۸۹ آبیان ماه سال ۱۳۹۰ به بیمارستان الزهرا (س) وابسته به دانشگاه علوم پزشکی اصفهان مراجعه کرده بودند، انجام شد. کودکان بعد از معاینه فیزیکی برای سنجش کراتینین، نیتروژن اوره‌ی خون، منیزیم، کلسیم، سدیم، پاتاسیم، (Thyroid-stimulating hormone) TSH و T4 در خون و آزمایش کامل ادرار از نظر بررسی میکراآلمینیوری، کلسیم، منیزیم، سدیم، پاتاسیم و کراتینین به آزمایشگاه ارجاع شدند تا با استفاده از این آزمایشات، GFR (Glomerular filtration rate) و عملکرد توبول پروگریمال و دیستال و قوس هنله ارزیابی شود. همچنین ابعاد کلیه با کمک سونوگرافی تعیین شد. گروه شاهد از بین خواهران و برادران کودکان مبتلا به هیپوتیروییدی مادرزادی و کودکان سالم مراجعت کننده به درمانگاه غدد کودکان اختبار شدند. گروه مورد و شاهد از نظر عملکرد کلیوی و آنانوئی کلیه با هم مقایسه شدند.

یافته‌ها: میانگین سنی افراد در گروه مورد $4/1 \pm 1/1$ سال و در گروه شاهد $3/6 \pm 9/2$ سال بود ($P > 0.05$). میانگین GFR در گروه مورد $12/9 \pm 9/28$ میلی‌لیتر در دقیقه و در گروه شاهد $13 \pm 9/8/23$ میلی‌لیتر در دقیقه بود ($P > 0.05$). گروه مورد نسبت به گروه شاهد از نظر کسر ترشحی سدیم ($0.65 \pm 0.1/0.1$ در مقایسه با 0.32 ± 0.077 در مقایسه با 0.04 ± 0.03) و کسر ترشحی پاتاسیم ($14/1 \pm 4/2$ در مقایسه با $8/0.9 \pm 3/8$ در مقایسه با 0.04 ± 0.03) و نیز نسبت پاتاسیم ادرار به کراتینین ادرار (0.95 ± 0.81 در مقایسه با 0.46 ± 0.04) تفاوت داشتند.

نتیجه‌گیری: با توجه به نتایج این مطالعه به نظر می‌رسد هیپوتیروییدی مادرزادی اگر چه اثری بر اندازه کلیه‌ها در انسان ندارد، ولی می‌تواند بر توبول‌های کلیه اثر بگذارد. اثر آن بر توبول‌های دیستال واضح‌تر از سایر توبول‌ها است. توصیه می‌شود در این زمینه مطالعات بیشتری صورت گیرد.

واژگان کلیدی: هیپوتیروییدی مادرزادی، عملکرد کلیه، فیلتراسیون گلومرولی

شده است. همچنین در ایران به ازای ۱۰۰۰ تولد ۱ مورد و در شهر اصفهان به ازای ۷۴۸ تولد ۱ مورد هیپوتیروییدی مادرزادی گزارش شده است. علل هیپوتیروییدی مادرزادی متفاوت است. در شیرخواران و کودکان، هیپوتیروییدی باعث عقب‌ماندگی رشدی و

مقدمه

این مطالعه با توجه به نقش هورمون تیرویید برای رشد و تکامل طبیعی و شیوع بالای هیپوتیروییدی مادرزادی (۱-۳) طراحی شده است. شیوع هیپوتیروییدی مادرزادی در بدو تولد ۱ در ۳۰۰۰ تا ۴۰۰۰ تولد ذکر

^۱ دانشیار، گروه کودکان، مرکز تحقیقات بیماری‌های کلیه اطفال، مرکز تحقیقات ارتقای سلامت کودکان، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران.

^۲ استاد، گروه کودکان، مرکز تحقیقات غدد و متابولیسم، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران.

^۳ متخصص کودکان، دانشکده‌ی پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران.

^۴ دانشیار، گروه رادیولوژی، دانشکده‌ی پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران.

نویسنده‌ی مسؤول: دکتر پویا خسروی

در هیپوتیروییدی مادرزادی خطر ناهنجاری‌های کلیوی و ارولوژیک مادرزادی به طور معنی‌داری (با $\chi^2 = 13/2$ OR) بیشتر از بچه‌های سالم بوده است.

در مطالعه‌ی Bradley و همکاران هیپوتیروییدی در رت‌ها با کاهش اندازه و وزن کلیه همراه بود. در این مطالعه نتیجه گرفته شد که درمان جایگزین هورمون تیرویید می‌تواند از اختلال عملکرد کلیه جلوگیری کند (۴).

در مطالعه‌ی Mantan و همکار گزارش موردنی یک دختر ۸ ساله با هیپوتیروییدی مادرزادی دچار ناهنجاری‌های متعددی از جمله اختلالات کلیوی منتشر شد. این بیمار دچار نفرولیتیازیس و نارسایی کلیه شده بود. این پژوهش‌گران پیشنهاد کردند که در بیماران دچار هیپوتیروییدی مادرزادی باید ارزیابی کلیوی زودهنگام صورت گیرد. این محققان جایگزینی سریع هورمون‌های تیروییدی را راه حل مناسبی برای این بیماران دانستند (۷).

روش‌ها

این مطالعه از نوع مورد-شاهدی بود که بر روی ۷۴ کودک و نوجوان ۲ تا ۱۵ ساله مراجعه‌کننده به درمانگاه غدد بیمارستان الزهرا (س) وابسته به دانشگاه علوم پزشکی اصفهان طی اردیبهشت ۱۳۸۹ تا آبان ۱۳۹۰ انجام گردید. ۳۶ کودک مبتلا به هیپوتیروییدی مادرزادی شناخته شده بودند که دارای معیارهای ورود به مطالعه شامل سن بین ۲ تا ۱۵ سال، وضعیت یوتیرویید بر اساس آزمایشات TSH (Thyroid-stimulating hormone) و T4 در زمان ورود به مطالعه، درمان هیپوتیروییدی از بدو تولد بودند. کودکان مبتلا به بیماری شناخته‌شده‌ی کلیوی وارد

تکاملی می‌شود که ممکن است به عقب‌ماندگی دائمی ذهنی و حرکتی منجر شود (۴، ۱-۲). شناسایی و درمان زودرس هیپوتیروییدی از آسیب‌های مغزی و ایجاد عقب‌ماندگی ذهنی جلوگیری می‌کند. عوارض قلبی، اسکلتی و آنومالی‌های دستگاه گوارش ناشی از هیپوتیروییدی مادرزادی به خوبی شناخته شده‌اند. در مطالعه‌ای که توسط صبری و همکاران بر روی ۹۶ کودک مبتلا به هیپوتیروییدی مادرزادی و ۵۹ کودک سالم انجام شد، شیوع ناهنجاری قلبی در کودکان مبتلا به هیپوتیروییدی مادرزادی ۳۰ درصد گزارش شده است که نسبت به گروه شاهد بیشتر بود ($P = 0/03$). از جمله عوارضی که به تازگی به هیپوتیروییدی نسبت داده می‌شود آثار و عوارض کلیوی آن می‌باشد که هنوز شدت و نوع درگیری کلیوی مورد بحث است (۵). در مطالعه‌ی Kumar و همکاران در هیپوتیروییدی مادرزادی خطر ناهنجاری‌های کلیوی و ارولوژیک مادرزادی به طور معنی‌داری بیشتر از بچه‌های سالم بود. مطالعه‌ی آن‌ها نشان داد در میان ناهنجاری‌های کلیوی هیدرونتفروز از همه شایع‌تر بود. با توجه به شیوع بالای این مورد توصیه شد که برای همه کودکان مبتلا به هیپوتیروییدی مادرزادی سونوگرافی کلیه انجام شود (۶). در مطالعه‌ی Bulbul و همکاران که بین ۴۰ کودک مبتلا به هیپوتیروییدی مادرزادی و ۳۷ کودک سالم ۵ تا ۱۳ ساله جهت ارزیابی اثر هورمون تیرویید بر کلیه طراحی شد، طول و حجم کلیه بین کودکان بیمار و سالم تفاوت داشت ($P = 0/01$) (۱).

در مطالعه‌ی دیگری که توسط مرکز ثبت بیماری‌های مادرزادی در ایالات متحده بین ۹۸۰ نوزاد با هیپوتیروییدی مادرزادی و ۳۶۸۱۵۸۵ نوزاد بدون هیپوتیروییدی مادرزادی انجام شد، نتایج نشان داد که

مطالعه نشدن. ۳۸ نفر کودک سالم با معیارهای ورود به مطالعه شامل سن بین ۲ تا ۱۵ سال، نداشتن بیماری کلیوی شناخته شده و قدر برابر با گروه مورد به منظور اجتناب از دخالت قد در اندازه‌ی کلیه، به عنوان گروه شاهد انتخاب گردیدند. نمونه‌گیری این افراد به صورت ساده و پی در پی بود. مطالعه در کمیته‌ی اخلاق دانشگاه علوم پزشکی اصفهان مورد تأیید قرار گرفت و از کلیه‌ی شرکت‌کنندگان بالای ۶ سال و والدین کلیه‌ی شرکت‌کنندگان رضایت‌نامه‌ی کتبی اخذ گردید.

برای هر بیمار یک فرم اطلاعات دموگرافیک و معاینه‌ی فیزیکی تکمیل گردید. از هر شرکت‌کننده در مطالعه ۵ سی‌سی خون ناشتا جهت اندازه‌گیری Cystatin-c، منزیم، پتاسیم، سدیم، کراتینین، کلسیم و اوره‌ی خون گرفته شد. نمونه‌ی ادرار ناشتا از نظر بررسی میکروآلبومینوری و پتاسیم، سدیم، کراتینین، منزیم و کلسیم گرفته شد و توسط دستگاه Hitachi Autoanalyser این موارد اندازه‌گیری شد. سونوگرافی کلیه و مجاری ادرار توسط یک سونوگرافیست ثابت بی‌اطلاع از گروه شاهد و مورد انجام گردید. از یافته‌های سونوگرافی کلیه شامل طول، عرض، ارتفاع و ضخامت دیواره‌ی لگنچه، قطر قدامی-خلفی (AP) Anterior posterior یا لگنچه‌ی کلیه، قطر دیستال حالب و اکوژنسیتی پارانشیم کلیه شاخص‌هایی بود که برای هر شرکت‌کننده ثبت شد. سونوگرافی با دستگاه Voluson 730 Extent GE و با پروفیل Curvey Linear ۳ تا ۶ مگاهرتز انجام شد.

نسبت میکروآلبومین به کراتینین ادرار به عنوان یک شاخص ارزیابی کارکرد گلومرولی/ توبولی تعیین گردید. در این مطالعه میزان فیلتراسیون گلومرولی

یافته‌ها

در این مطالعه ۳۶ کودک مبتلا به هیپوتیروییدی مادرزادی با ۳۸ کودک سالم مورد مقایسه قرار گرفتند. در گروه مورد ۱۶ کودک (۴۴/۴ درصد) پسر و ۲۰ کودک (۵۵/۶ درصد) دختر بودند و نسبت پسر به دختر ۸/۰ بود. در گروه شاهد ۲۳ کودک (۶۰/۵ درصد) پسر و ۱۵ کودک (۳۹/۵ درصد) دختر بودند و نسبت پسر به دختر برابر با ۱/۵ بود. میانگین سنی افراد در گروه مورد ۴/۱ ± ۹/۱ سال و در گروه شاهد ۹/۲ ± ۳/۶ سال بود. میانگین قد گروه مورد و شاهد به ترتیب ۲۰/۸ ± ۲۰/۰ و ۱۳۱/۰ ± ۲۱/۷ سانتی‌متر بود. دو گروه در جنس، سن و قد مشابه بودند ($P > 0/05$).

بحث

هدف از اجرای این مطالعه تعیین اثر هیپوتیروییدی بر عملکرد و آناتومی کلیه در کودکان ۲ تا ۱۵ ساله مبتلا به هیپوتیروییدی مادرزادی در مقایسه با کودکان طبیعی بود. تا آن جایی که از جستجوی منابع اطلاعات، اطلاع داریم مطالعه‌ی حاضر اولین مطالعه‌ای است که به بررسی مستقیم و دقیق عملکرد گلومرولی و توبولی و آناتومی کلیه در بین کودکان هیپوتیروییدی درمان شده با کودکان سالم می‌پردازد. طبق نتایج این مطالعه به نظر می‌رسد هیپوتیروییدی مادرزادی اگر چه اثری بر اندازه‌ی کلیه‌ها در انسان ولی می‌تواند بر توبول‌های کلیه اثر بگذارد اگر چه اثر آن بر توبول‌های دیستال واضح‌تر از سایر توبول‌ها می‌باشد. به علت شیوع بالای هیپوتیروییدی مادرزادی در جوامع امروزه غربال‌گری

جدول ۱ مقایسه‌ی شاخص‌های به دست آمده از سونوگرافی کلیه در دو گروه را نشان می‌دهد. به جز قطر AP لگنچه‌ی کلیه که در گروه مورد بیشتر بود ($P = 0.03$)، تفاوتی از نظر سایر ساختارهای آناتومیکی بین دو گروه مشاهده نشد ($P > 0.05$).

در مقایسه‌ی شاخص‌های عملکرد کلیه در دو گروه نتایج ما نشان داد که میانگین GFR در گروه مورد $98/23 \pm 12/9$ و در گروه شاهد $98/28 \pm 13/0$ میلی‌لیتر در دقیقه بود. میانگین GFR در دو گروه تفاوت معنی‌دار نداشت ($P > 0.05$).

همچنین نتایج نشان داد دو گروه از نظر کسر ترشحی سدیم و پتاسیم و نیز نسبت پتاسیم ادرار به کراتینین ادرار و نسبت آلبومین به کراتینین ادرار تفاوت معنی‌دار دارند (جدول ۲).

جدول ۱. توزیع فراوانی بعضی از شاخص‌های آناتومیک غیر طبیعی در دو گروه

شاخص	گروه شاهد			گروه مورد (درصد) تعداد	مقدار P
	مقدار	گروه شاهد (درصد) تعداد	گروه مورد (درصد) تعداد		
افزایش ضخامت دیواره‌ی مثانه (بیشتر از ۳ میلی‌متر)	۰/۹۵	۲ (۵/۳)	۲ (۵/۶)		
قطر AP لگنچه‌ی کلیه (کمتر از ۴ میلی‌متر)	۰/۰۳	۰ (۰)	۴ (۱۱/۱)		
قطر دیستال حالب (بیشتر از ۲ میلی‌متر)	۰/۳	۰ (۰)	۱ (۲/۸)		
افزایش اکوژنیستیه پارانشیم کلیه	۱	۰ (۰)	۰ (۰)		

AP: Anterior posterior

جدول ۲. مقایسه‌ی میانگین شاخص‌های عملکرد کلیه در دو گروه

شاخص	گروه شاهد			گروه مورد انحراف معیار \pm میانگین	مقدار P
	مقدار	انحراف معیار \pm میانگین	انحراف معیار \pm میانگین		
GFR (Glomerular filtration rate) (میلی‌لیتر در دقیقه)	$98/23 \pm 13$	$98/28 \pm 12/9$			۰/۹۰
کسر ترشحی سدیم	$0/77 \pm 0/32$	$1/01 \pm 0/65$			۰/۰۴
کسر ترشحی پتاسیم	$7/09 \pm 3/8$	$12/47 \pm 14/1$			۰/۰۳
کسر ترشحی منیزیم	$3/85 \pm 2/4$	$4/08 \pm 2/35$			۰/۶۷
نسبت سدیم ادرار به کراتینین ادرار (میلی‌اکی والان در گرم)	$1/77 \pm 0/80$	$2/2 \pm 1/5$			۰/۱۳۵
نسبت پتاسیم ادرار به کراتینین ادرار (میلی‌اکی والان در گرم)	$0/46 \pm 0/26$	$0/81 \pm 0/95$			۰/۰۴
نسبت منیزیم ادرار به کراتینین ادرار (میلی‌اکی والان در گرم)	$0/093 \pm 0/069$	$0/09 \pm 0/04$			۰/۸۱
نسبت آلبومین به کراتینین ادرار (میلی‌گرم در گرم)	$0/23 \pm 0/28$	$0/14 \pm 0/18$			۰/۰۴

است. در مطالعه‌ای آمده است کمبود هورمون‌های تیرویید می‌تواند مرگ و میر را در نارسایی حاد کلیه افزایش دهد (۹-۱۰). در مطالعه‌ی Goede و همکاران نشان داده شد که در هیپوتیروییدی درمان با تیروکسین منجر به افزایش سطح Cystatin-c و کاهش سطح کراتینین می‌شود (۱۱). در مطالعه‌ای دیگر نشان داده شد که هیپوتیروییدی منجر به کاهش عملکرد کلیه می‌شود که پس از درمان منجر به بازگشت عملکرد کلیه می‌گردد. این مطلب با کاهش در سطح سرمی کراتینین و اسید اوریک نشان داده شد (۱۲). اگر چه هیپوتیروییدی در رتها با کاهش اندازه و وزن کلیه همراه بود ولی در مطالعه‌ی ما چنین یافته‌ای مشاهده نشد. در رت هیپوتیروییدی بر وزن و حجم کلیه‌ها اثرگذار بود و همچنین می‌توانست بر تمام اجزای توبولی اثرگذار باشد ولی در مطالعه‌ی Bulbul و همکاران که اثر هورمون تیرویید بر کلیه در ۴۰ کودک ۵ مبتلا به هیپوتیروییدی مادرزادی و ۳۷ کودک سالم تا ۱۳ ساله انجام شد، نشان داده شد که طول کلیه و حجم کلیه بین کودکان بیمار و سالم تفاوت داشت (۱). این در حالی بود که اکثر مطالعات نشان داده‌اند در صورت درمان به موقع هیپوتیروییدی مادرزادی طول، عرض، ارتفاع، ضخامت پارانشیم و حجم کلیه تفاوتی با افراد سالم نخواهد داشت و اندازه و وزن کلیه در انسان به قد افراد وابسته است (۱۲-۱۳). این یافته مورد تأیید مطالعه‌ی ما نیز می‌باشد.

نتایج مطالعه‌ی ما نشان داد که دو گروه کودکان مورد مطالعه از نظر سن و جنس و نیز سایر عواملی که در مطالعات دیگر آمده است و ممکن است در نتایج ما سوگرایی ایجاد کنند مانند قد افراد تفاوتی با یکدیگر نداشتند. در مطالعه‌ی ما نشان داده شد که

کودکان به منظور شناسایی این بیماری از دستاوردها و اقدامات اصلی طب پیشگیری است. شیوع هیپوتیروییدی مادرزادی در بدو تولد ۱ در ۳۰۰۰ تا ۴۰۰۰ تولد ذکر شده است. همچنین در ایران به ازای ۱۰۰۰ تولد ۱ مورد و در شهر اصفهان به ازای ۷۴۸ مورد ۱ مورد هیپوتیروییدی مادرزادی گزارش شده است (۸). هیپوتیروییدی مادرزادی خطر آنومالی‌های کلیوی و اورولوژیک مادرزادی را به طور معنی‌داری افزایش می‌دهد. سازمان ثبت بیماری‌های مادرزادی ایالات متحده گزارش نموده است که کودکان دارای هیپوتیروییدی مادرزادی بیشتر از کودکان طبیعی در معرض خطر ابتلا به آنومالی‌های کلیوی و اورولوژیک هستند. در مطالعه‌ی Kumar و همکاران نشان داده شد که هیپوتیروییدی مادرزادی خطر ناهنجاری قلبی و کلیوی و گوارشی را بالاتر می‌برد که در میان ناهنجاری‌های کلیوی هیدروفروز شایع‌تر می‌باشد. با توجه به شیوع بالای این مورد توصیه شده است که برای همهی کودکان مبتلا به هیپوتیروییدی مادرزادی سونوگرافی کلیه انجام شود (۵).

در مطالعه‌ی ما در گروه مورد افزایش غیر طبیعی در قطر AP لگنچه‌ی کلیه مشاهده شد که این یافته به طور معنی‌داری بیشتر از گروه شاهد بود و با مطالعه‌ی Kumar و همکاران هم خوانی داشت. در مطالعه‌ی Bradley و همکاران نشان داده شد که هیپوتیروییدی در رتها می‌تواند با کاهش اندازه و وزن کلیه همراه باشد. در این مطالعه نتیجه گرفته شده است که درمان جایگزین هورمون تیرویید می‌تواند از اختلال عملکرد کلیه جلوگیری کند (۴). در مطالعه‌ی دیگری اثر لوتیروکسین بر بهبود عملکرد کلیه‌ها نشان داده شده

شدیم که دو گروه مورد مطالعه ما از نظر کسر ترشحی سدیم و پتاسیم و نیز نسبت پتاسیم ادرار به کراتینین ادرار و نسبت آلبومین به کراتینین ادرار تفاوت داشتند که این نشان می‌دهد که بیشترین آسیب واردہ بر اثر کمبود هورمون تیروئید عدم تکامل لوله‌های دیستال است. این در حالی است که به نظر می‌رسد لوله‌های پروگریمال و قسمت مدولا دست‌نخورده‌تر باقی مانده اند. بنابراین طبق نتایج این مطالعه و سایر مطالعات انجام شده در این زمینه به نظر می‌رسد هیپوتیروئیدی مادرزادی اگر چه اثری بر اندازه کلیه‌ها و عملکرد کلیه (GFR) در انسان ندارد ولی می‌تواند بر توبول‌های کلیه اثر بگذارد و اثر آن بر توبول‌های دیستال واضح‌تر از سایر توبول‌ها است.

با توجه به این مطالعه توصیه می‌شود پس از تشخیص هیپوتیروئیدی مادرزادی بلافضله درمان مناسب (جایگزینی هورمون تیروئید) صورت گیرد تا از عوارض این بیماری کاسته شود و نیز در این بیماران عملکرد کلیه به صورت منظم تحت ارزیابی قرار گیرد.

میانگین GFR بر اساس فرمول cystatin-c در گروه مبتلا به هیپوتیروئیدی مادرزادی نسبت به گروه شاهد تفاوتی نداشت. این نتیجه با نتایج مطالعه Bulbul همکاران و سایر مطالعات مطابقت داشت (۱، ۴، ۹).

بنابراین می‌توان نتیجه گرفت هیپوتیروئیدی مادرزادی درمان شده بر روی عملکرد اصلی کلیه که همان GFR می‌باشد اثری ندارد. محدودیت این مطالعه شامل تعداد شرکت‌کنندگان (حجم نمونه) کم بود. در صورت انجام مطالعه با شرکت‌کنندگان بیشتر قدرت مطالعه افزایش می‌یابد و یافته‌های به دست آمده دقیق‌تر می‌گردد. همان طور که ذکر شد مطالعه‌ی دیگری به این صورت با در نظر گرفتن عواملی نظیر قد، سن و وضعیت عملکرد تیروئید که بر روی نتایج مطالعه تأثیر می‌گذارد، انجام نشده است و امکان مقایسه‌ی تمام شاخص‌ها به خصوص عملکرد توبولی کلیه وجود ندارد. بنابراین باید مطالعات بیشتری در این مورد صورت گیرد.

با ارزیابی دقیق‌تر و بررسی عملکرد کلیه متوجه

References

- Bulbul M, Cetinkaya S, Eksioglu S, Ozkasap S, Ginis T. Kidney growth in children with congenital hypothyroidism. *Pediatr Nephrol* 2009; 24(2): 333-40.
- Ramos S, Goya L, Alvarez C, Pascual-Leone AM. Mechanism of hypothyroidism action on insulin-like growth factor-I and -II from neonatal to adult rats: insulin mediates thyroid hormone effects in the neonatal period. *Endocrinology* 1998; 139(12): 4782-92.
- Escobar GM, Hierro FR. Glandula tiroideas. In: Argente Oliver J, Carrascosa L A, Gracia BR, Hierro FH, editors. *Tratado de endocrinología pediátrica y de la adolescencia*. 1st ed. EDIMSA, Madrid; 1995. p. 455-77.
- Bradley SE, Stephan F, Coelho JB, Reville P. The thyroid and the kidney. *Kidney Int* 1974; 6(5): 346-65.
- Sabri MR, Shahriari H, Hashemipour M. Congenital cardiac malformations in congenital hypothyroid patients in Isfahan. *J Res Med Sci* 2006; 11(4): 234-9.
- Kumar J, Gordillo R, Kaskel FJ, Druschel CM, Woroniecki RP. Increased prevalence of renal and urinary tract anomalies in children with congenital hypothyroidism. *J Pediatr* 2009; 154(2): 263-6.
- Mantan M, Mishra D. Congenital hypothyroidism and nephrocalcinosis. *Indian Pediatr* 2010; 47(3): 281.
- Hashemipour M, Hovsepian S, Kelishadi R, Iranpour R, Hadian R, Haghghi S, et al. Permanent and transient congenital hypothyroidism in Isfahan-Iran. *J Med Screen* 2009; 16(1): 11-6.
- Bateson EM, Chandler S. Nephrocalcinosis in creatinism. *Br J Radiol* 1965; 38: 581-4.
- Mallika V, Sohi JS MSc, Gupta VK, Arora S, Chawla R, Tayal D. Dynamic Changes in Biochemical Markers of Renal Function with

- Thyroid Status – A Study in Indian Population. Journal of Medical Update 2009; 4(2): 38-41.
- 11.** Goede DL, Wiesli P, Brandle M, Bestmann L, Bernays RL, Zwimpfer C, et al. Effects of thyroxine replacement on serum creatinine and cystatin C in patients with primary and central hypothyroidism. Swiss Med Wkly 2009; 139(23-24): 339-44.
- 12.** Ece A, Gozu A, Bektas Y, Tutanc M, Kocamaz H. The effect of malnutrition on kidney size in children. Pediatr Nephrol 2007; 22(6): 857-63.
- 13.** Schmidt IM, Main KM, Damgaard IN, Mau C, Haavisto AM, Chellakooty M, et al. Kidney growth in 717 healthy children aged 0-18 months: a longitudinal cohort study. Pediatr Nephrol 2004; 19(9): 992-1003.

Assessing Renal Function in Children with Congenital Hypothyroidism

Alalaeh Gheisari MD¹, Mahin Hashemipour MD², Pooya Khosravi MD³,
Atousa Adibi MD⁴

Abstract

Background: Congenital hypothyroidism is a preventable cause of mental retardation. However, less than 10% of children with congenital hypothyroidism are diagnosed at the first month of life based on clinical symptoms. Not using screening programs to diagnose patients would lead to delayed diagnosis and irreparable auditory dysfunction due to cerebral complications. Untreated congenital hypothyroidism causes growth and developmental retardation and can be associated with cardiac and skeletal complications and gastrointestinal anomalies. Renal problems are also among the complications that have been recently attributed to hypothyroidism. Since this hypothesis is still under debate, this study was designed to assess the effects of hypothyroidism on renal function and structure.

Methods: This case-control study compared 36 children with congenital hypothyroidism with 38 healthy children during late April 2010 to late October 2011. The study was conducted in Alzahra Hospital affiliated with Isfahan University of Medical Sciences (Isfahan, Iran). After physical examination, blood tests were performed to measure thyroid-stimulating hormone (TSH), thyroxine (T4), creatinine (Cr), sodium (Na), calcium (Ca), potassium (K), magnesium (Mg), cystatin C, and blood urea nitrogen (BUN). Urinalysis was also employed to evaluate microalbuminuria, Cr, Na, K, Mg, and Ca. Glomerular filtration rate (GFR), proximal and distal tubule function, and loop of Henle were then determined. In addition, renal sizes were determined using ultrasound. The control group was selected from the siblings of children with congenital hypothyroidism and healthy children who referred to the pediatric endocrinology ward. The case and control groups were compared in terms of renal function and renal anatomy.

Findings: The mean age of subjects in the case and control groups was 9.1 ± 4.1 and 9.2 ± 3.6 years, respectively ($P > 0.05$). The mean GFRs in the case and control groups were 98.28 ± 12.9 and 98.23 ± 13 ml/min, respectively ($P < 0.05$). The case and control groups were different in terms of Na excretion fraction (1.01 ± 0.65 vs. 0.77 ± 0.32 ; $P = 0.04$), K excretion fraction (12.47 ± 14.1 vs. 7.09 ± 3.8 ; $P = 0.03$), and urinary K/Cr ratio (0.81 ± 0.95 vs. 0.46 ± 0.26 ; $P = 0.04$).

Conclusion: The results of this study showed that although congenital hypothyroidism had no effects on renal sizes in human, it could affect renal tubules. In addition, the effect of the complication on distal tubules was clearer than other tubules. Therefore, conducting further studies in this regard is recommended.

Keywords: Congenital hypothyroidism, Renal function, Glomerular filtration

¹ Associate Professor, Department of Pediatrics, Child Health Promotion Research Center, School of Medicine, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran.

² Professor, Department of Pediatrics, Endocrine and Metabolism Research Center, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran

³ Pediatrician, Department of Pediatrics, Child Health Promotion Research Center, School of Medicine, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran

⁴ Associate Professor, Department of Radiology, School of Medicine, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran

Corresponding Author: Pooya Khosravi MD, Email: pooya_876@yahoo.com